

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ”Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner”

COM(2013) 550 final – 2013/0265 (COD)

”Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2013/36/EG och 2009/110/EG samt upphävande av direktiv 2007/64/EG”

COM(2013) 547 final – 2013/0264 (COD)

(2014/C 170/13)

Föredragande: **Vincent Farrugia**

Europaparlamentet och rådet beslutade den 8 oktober respektive den 31 oktober 2013 att i enlighet med artikel 114 i EUF-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om

”Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner”

COM(2013) 550 final – 2013/0265 (COD)

och

”Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2013/36/EG och 2009/110/EG samt upphävande av direktiv 2007/64/EG”

COM(2013) 547 final – 2013/0264 (COD).

Facksektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 13 november 2013.

Vid sin 494:e plenarsession den 10–11 december 2013 (sammanträdet den 11 december) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 176 röster för, 22 röster emot och 12 nedlagda röster.

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) välkomnar de båda lagstiftningsinitiativen i kommissionens paket om betaltjänster som offentliggjordes den 24 juli 2013, nämligen det reviderade förslaget till direktiv om betaltjänster och förslaget till förordning om förmedlingsavgifter.

1.2 EESK betonar att dessa förslag måste behandlas snabbt för att åtgärda bristen på insyn i de verkliga kostnaderna för kortbetalningar och hindren för inträde på betalningsmarknaden – däribland den multilaterala förmedlingsavgiften. EESK konstaterar att betalningsmarknaden fortfarande saknar ett regelverk som utgår från empiriska belägg och som skulle kunna leda till en fullständig Sepa-harmonisering. Regelverket måste också tillåta fri och öppen konkurrens som främjar konsumenternas välfärd och den fria marknadens funktion. Den europeiska betalningsmarknaden måste utvecklas för att stödja nya betalningsmodeller och den tekniska utvecklingen.

1.3 EESK ställer sig i princip bakom de tak som kommissionen föreslår i förordningen om förmedlingsavgifter, men rekommenderar att taken för elektroniska betalningar med såväl kreditkort som betalkort ska vara lägre än vad som anges i det nuvarande förslaget. Ett betalsystem som inte drivs med hjälp av ett förmedlingssystem skulle ge EU ett verkligt billigt, enkelt och effektivt elektroniskt alternativ till kontanter och skapa större möjligheter för e-handelsmarknaden, både nationellt och över gränserna. Samtidigt skulle ett billigare system för kreditkortstransaktioner skapa större fördelar för konsumenterna och för ekonomin.

1.4 EESK anser också att dessa åtgärder är så viktiga att de bör införas så snart som möjligt. På nationell nivå bör taken om möjligt införas inom sex månader efter det att förordningen har antagits, men allra senast efter ett år.

1.5 EESK rekommenderar att ett alternativ ska tas fram för att begränsa även de avgifter som tas ut inom ramen för trepartssystemet. I den konsekvensbedömning som offentliggjorts tillsammans med förslagen konstaterar kommissionen att den nuvarande trepartsmodellen har en begränsad marknadsandel och i allmänhet endast används av företag och därför kan undantas från de föreslagna taken. Med tanke på den snabba utvecklingen av nya företagsmodeller och molnbaserade system är EESK inte riktigt lika säker som kommissionen på att det kommer att förbli så.

1.6 EESK anser att företagskort bör omfattas av taken på samma nivå som de tak som föreslås för konsumentkort. Det måste finnas åtgärder som förhindrar en förskjutning av kortsystemen mot större användning av företagskort.

1.7 EESK rekommenderar att man i direktivet tydligare redogör för eventuella avgifter som bankerna tar ut av tredjepartsleverantörer för tillgång till konsumenternas kontouppgifter. EESK förstår att kommissionen inte anser att bankerna bör ta ut sådana avgifter och rekommenderar att detta tydligt anges i direktivet.

1.8 Utöver dessa förslag betonar EESK att det behövs fullständigt kompatibla standarder för betalningar på alla marknader inom EU. Det behöver göras mer för att införliva ny teknik och skapa säkerhet. Det är också mycket viktigt att alla berörda aktörer rådfrågas och följer samma standarder. För detta krävs ett centraliserat europeiskt ledarskap och en robust styrningsstruktur.

2. Synpunkter och kommentarer

2.1 År 2011 utfärdade Europeiska kommissionen grönboken "Mot en integrerad europeisk marknad för kort-, internet- och mobilbetalningar" ⁽¹⁾, och paketet om betaltjänster är resultatet av det samråd som då inleddes. Kommittén hänvisar till sitt yttrande ⁽²⁾ där den påpekade att det behövs tydlighet och säkerhet i fråga om reglerna för multilaterala förmedlingsavgifter och uppföranderegler i samband med kortbetalningar. Det var många som tog upp detta behov i sina svar på samrådet. EESK välkomnar den föreslagna förordningen om förmedlingsavgifter som berör just dessa frågor. Förordningen skulle inte enbart gälla transaktioner med dagens plastkort, utan också tillämpas på elektroniska eller mobila betalningar med tillämpningar som bygger på samma affärsmodell.

2.2 EESK konstaterar att samhällets totala kostnader för detaljhandelsbetalningar enligt uppgifter från Europeiska centralbanken (ECB) uppgår till 130 miljarder euro eller 1 % av BNP och att kostnaden för förmedlingsavgifterna motsvarar 10 miljarder euro ⁽³⁾. Marknaden för banktjänster till privatpersoner, dess utveckling och användningen av elektroniska betalningar och kortbetalningar varierar kraftigt mellan olika medlemsstater. I stora delar av EU, och särskilt i vissa medlemsstater, präglas marknaden av alltför liten konkurrens, vilket håller priserna uppe och innovationen nere.

2.3 EESK konstaterar att kontantuttag från uttagsautomater inte ingår i förslaget till lagstiftning. En minskad kontantanvändning kan leda till en ökning av antalet elektroniska betalningar, vilket skapar fördelar för alla handlare och konsumenter. ECB och kommissionen är medvetna om att kontanta medel skapar höga privata kostnader och kan uppmuntra skuggekonomin och skatteundandragande, eftersom det är svårt att spåra och få insyn i kontanta betalningar.

2.4 Användningen av elektroniska betalningar, både via internet och med mobiltelefoner, ökar snabbt. Det är mycket viktigt att EU:s regelverk är anpassat efter dessa förändringar. EESK noterar samma problem som kommissionen, nämligen att nackdelarna med förmedlingssystemet och andra typer av kostnader inte får tillåtas att "spilla över" till denna nya mobila teknik.

⁽¹⁾ COM(2011) 941 final.

⁽²⁾ EUT C 351, 15.11.2012, s. 52.

⁽³⁾ Rapport från ECB, "The Social and Private Costs of Retail Payments Instruments", Occasional Paper 137, september 2012.

2.5 EESK stöder kommissionens förslag till direktiv om tillgång till betalkonton⁽⁴⁾, eftersom det skulle bidra till att stimulera konkurrensen inom detta område. Det är också önskvärt att direktivet leder till den insyn och information som krävs i fråga om alla andra kostnader som betalas av konsumenterna – information som saknas i dag – och gör det lättare för konsumenterna att byta bank, så att de kan hitta den mest kostnadseffektiva lösningen. Syftet är att ge alla EU-inväånare rätt att öppna ett bankkonto som erbjuder vissa minimitjänster avgiftsfritt eller till en "rimlig" kostnad. Paketet om betaltjänster bör tillsammans med detta förslag ha som övergripande mål att alla EU-inväånare på ett billigt och enkelt sätt ska kunna göra grundläggande elektroniska betalningar via internet, såväl nationellt som över gränserna.

2.6 EESK noterar vidare att det saknas tillgängliga uppgifter om de verkliga kostnaderna för elektroniska betalningsmetoder och att det saknas insyn i den här frågan. Det krävs ytterligare uppgifter för att det ska gå att göra en fullständig analys av dessa problem och avgöra vem av de inblandade parterna som betalar vad. Det är också viktigt att undvika alla oavsiktliga konsekvenser, dvs. att sänkta avgifter i en del av marknaden leder till ökade kostnader inom ett annat område av systemet.

2.7 EESK noterar att kommissionen har beställt en studie för att utreda vilka konsekvenser de multilaterala förmedlingsavgifterna får för handlarna i fråga om användningen av det s.k. turisttestet eller "merchant indifference"-metoden (MIT)⁽⁵⁾. EESK anser att det behövs liknande studier rörande konsumenternas uppfattning om och inställning till kostnaderna för olika betalningsinstrument, eftersom det nu finns få empiriska data om detta. Studien om konsekvenserna av förslaget till direktiv om betaltjänster (PSD I) och förordningen om gränsöverskridande betalningar, som utarbetats av London Economics, innehåller viss information⁽⁶⁾. En annan undersökning⁽⁷⁾ som nyligen gjorts visade att extra avgifter hade den största inverkan på konsumenternas beteende när de valde betalningsmetod. EESK konstaterar ändå att ytterligare undersökningar krävs för att utreda vilka konsekvenser det får för konsumenternas beteende när de verkliga kostnaderna för olika betalningsmetoder klargörs.

2.8 Den kortbetalningsmodell som baserades på multilaterala förmedlingsavgifter utformades till en början för att stimulera kortanvändningen och modellen fungerade väl under många år. I dagens mättade marknad har den dock blivit föråldrad och hindrar innovation och konkurrens, vilket är skadligt för EU:s ekonomi som helhet.

2.9 Kortinnehavarens bank (den utfärdande banken) tar ut en förmedlingsavgift av handlarens bank (den kortinlösande banken) för varje försäljningstransaktion som görs med ett betalkort. Den kortinlösande banken leder vidare avgiften till detaljhandlaren genom ett avdrag från betalningen av transaktionspriset. Förmedlingsavgifterna är en viktig intäktskälla för de utfärdande bankerna (andra intäkter kan vara årsavgifter, räntor från utnyttjad kredit, avgifter för sena betalningar, växlingsavgifter osv.).

2.10 Den nuvarande marknaden för elektroniska betalningar i EU domineras av kort som ägs av endast två stora system och drivs enligt modellen med multilaterala förmedlingsavgifter. Denna affärsmodell snedvrider konkurrensen på flera sätt. Konkurrens mellan de utfärdande bankernas kortsystem tvingar upp avgifterna ytterligare, medan konkurrens om kortinnehavarna leder till nya produkter med större åtföljande "förmåner". Därför är det nödvändigt att öka konkurrensen mellan betaltjänstleverantörer.

2.11 År 2007 antog kommissionen ett beslut om att Mastercard's modell för multilaterala förmedlingsavgifter var ett konkurrensbegränsande avtal som stred mot artikel 101 i EUF-fördraget. Mastercard överklagade beslutet, men i maj 2012 ställde sig EU-domstolen helt och hållet bakom kommissionens beslut och bekräftade att systemet med multilaterala förmedlingsavgifter var konkurrensbegränsande och att det inte var nödvändigt för att kortsystemet skulle fungera väl. Mastercard har överklagat domen.

2.12 Enligt förslaget till förordning om förmedlingsavgifter ska dessa problem lösas genom att det införs tak för förmedlingsavgifter på vissa nivåer för vissa typer av kort och dessa tak ska införas efter fastställda tidsperioder. Förslaget syftar också till att ta itu med och undanröja vissa av de avtalsbestämmelser som har bundit användarna av kortsystemen och som man hävdar har fått en konkurrensbegränsande effekt.

⁽⁴⁾ COM(2013) 266 final, EESK:s yttrande EUT C 341, 21.11.2013, s. 40.

⁽⁵⁾ Kommissionen har anlitat Deloitte för att göra en undersökning av kostnaderna för betalningsinstrument som godtas.

⁽⁶⁾ Se studien om konsekvenserna av direktiv 2007/64/EG och tillämpningen av förordning 924/2009 på adressen http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/framework/130724_study-impact-psd_en.pdf

⁽⁷⁾ Elke Himmelsbach och Nico Siegel, TNS, Tyskland, "Hidden fees for card payments: Will transparency change consumer behaviour?"

2.13 I förordningen föreslås endast att man inför tak på korttransaktioner inom fyrpartssystem för betalkort som i stor utsträckning används av konsumenter. Tak skulle inte tillämpas på företagskort eller på trepartssystem (t.ex. Amex, Diners). I de fall trepartsbetalkortssystem ger andra betaltjänstleverantörer tillstånd att utfärda och/eller förvärva betalkort – som t. ex. American Express gör i vissa medlemsstater – anses det emellertid vara ett fyrpartsbetalkortssystem.

2.14 De föreslagna taken skulle endast gälla konsumentkorttransaktioner och de skulle fastställas till högst 0,2 % för bankkort och 0,3 % för kreditkort. EESK känner inte till några definitiva data som dessa tak är baserade på. Det är desamma som de som fastställdes i de åtaganden som Mastercard gjorde 2009, efter konkurrensbeslutet. År 2010 gjorde även Visa Europe åtaganden om 0,2 % för bankkort. Visa Europe har också senare erbjudit sig att tillämpa en nivå på 0,3 % för kreditkort.

2.15 Takens nivåer speglar alltså de konkurrensåtaganden som kommissionen har godtagit på grundval av den så kallade "merchant indifference"-metoden. EESK konstaterar dock att kommissionen ännu inte har slutfört den studie som nämns i punkt 2.7 ovan. Siffrorna föreslogs ursprungligen av kortsystemen själva med utgångspunkt i uppgifter från ett antal centralbanker⁽⁸⁾. EESK betonar att alla nödvändiga skyddsåtgärder bör införas i den föreslagna lagstiftningen för att se till att de direkta kostnader för konsumenterna som bankerna kan införa (t.ex. provisioner, kort- och kontoavgifter) inte kommer att höjas för att kringgå sänkningen av de multilaterala förmedlingsavgifterna.

2.16 I motiveringen till förordningen konstateras dock att åtta medlemsstater i dag inte har några, eller mycket låga, förmedlingsavgifter för bankkortstransaktioner och att detta inte har fått några märkbara negativa effekter på utfärdandet eller användningen av betalkort. Kommissionens konsekvensbedömning innehåller också kraftfulla argument för att bankkort för konsumenter inte bör ha några förmedlingsavgifter⁽⁹⁾. EESK menar att det bör göras en mer ingående analys för att bedöma konsumenternas verkliga kostnader för multilaterala förmedlingsavgifter, oavsett om de uppstår genom extra avgifter eller direkta prishöjningar.

2.17 EESK anser att nivåerna för de tak som föreslås i förordningen om förmedlingsavgifter bör granskas mer ingående. I nästan alla EU-medlemsstater är marknaden för bankkort starkt utvecklad och det finns inget behov av incitament för att använda dessa kort genom marknadsföring som finansieras med förmedlingsavgifterna. Lägre multilaterala förmedlingsavgifter skulle dessutom göra så att korten accepteras i högre grad och därmed också används i större utsträckning, vilket innebär att bankerna på det hela taget skulle gå miste om få eller inga intäkter.

2.18 Därför föreslår EESK att det nuvarande förslaget ska ändras så att det införs ett system utan förmedlingsavgifter för bankkort, med utgångspunkt i de mest effektiva nuvarande nationella systemen. Samtidigt bör taket för kreditkort, som fastställts till 0,3 %, ses över i syfte att sänka nivån i proportion till den lägre nivån för bankkort. Åtgärderna bör ses över och deras följder för konsumenterna och företagen bör utvärderas.

2.19 Enligt förordningen om förmedlingsavgifter ska taken införas i två steg: gränsöverskridande transaktioner ska omfattas av taket två månader efter ikraftträdandet och inhemska transaktioner ska omfattas två år efter ikraftträdandet. EESK ifrågasätter behovet av en så lång övergångsperiod för inhemska multilaterala förmedlingsavgifter. De flesta betalningar görs lokalt och marknaden för gränsöverskridande betalningar är mycket liten i jämförelse. Det är på den inhemska marknaden som förmedlingsavgifternas storlek skapar den största bördan för handlarna och därmed för konsumenterna. En så lång övergångsperiod för den inhemska marknaden skulle kraftig kunna försena de verkliga fördelarna med förordningen.

2.20 EESK välkomnar också förändringar i reglerna för gränsöverskridande handel, men hävdar bestämt att detta inte får leda till att det skapas nya barriärer mellan stora och små handlare. Enligt förslaget skulle gränsöverskridande inlösande transaktioner för konsumenters kort vara tillåtna med tillämpning av taket från och med ikraftträdandet. Om det nationella genomförandet inte sker så fort som möjligt (såsom rekommenderas i punkt 1.4 ovan) kan detta innebära att endast stora detaljhandlare kan dra nytta av taken omedelbart genom att flytta sina inlösande transaktioner till en annan medlemsstat, medan små och medelstora företag som inte har denna möjlighet skulle fortsätta att tvingas betala höga inhemska avgifter. Det går inte att förutsätta att inhemska banker frivilligt skulle sänka avgifterna för att motverka övergången till gränsöverskridande inlösare. Vi anser också att företagskort bör omfattas av bestämmelserna om gränsöverskridande inlösen genom att det fastställs att den förmedlingsavgift som ska tillämpas ska vara den som gäller i det land där inlösaren är verksam.

⁽⁸⁾ Se Europeiska kommissionen, MEMO 13/719, 24 juli 2013.

⁽⁹⁾ På s. 193 anges följande: Alternativet att förbjuda förmedlingsavgifter för bankkort, som skulle kunna ge större fördelar för handlare och konsumenter, bör undersökas närmare. Syftet är att säkerställa att mognadsgraden hos marknaderna i EES, särskilt när det gäller utfärdande och användning av bankkort är sådan att det inte finns något behov av ta ut förmedlingsavgifter för att skapa incitament för bankkortbetalningar. En granskning av detta skulle därför kunna göras kort efter det att det har vidtagits lagstiftningsåtgärder i fråga om förmedlingsavgifter.

2.21 EESK håller med om att regler om att alla kort måste godtas bör avskaffas. Om företagskort inte omfattas av taket ska detaljhandlarna kunna vägra att godta dem. De skulle också enligt förslaget till direktiv kunna ta ut en extraavgift för företagskort. På så sätt kan handlarna styra konsumenterna bort från kort med högre avgifter.

2.22 Kommittén är dock inte alls säker på att det är ett bra alternativ att utesluta trepartssystemen från förordningen, och den är inte övertygad av kommissionens resonemang att dessa kort även fortsättningsvis kommer att vara riktade till välbeställda konsumenter ⁽¹⁰⁾. Det finns risk för att bankerna kommer att försöka flytta över sina klienter till trepartssystem eller rentav mot företagskort som inte omfattas av förordningen.

2.23 EESK noterar också att reglerna för när företagskort bör eller måste utfärdas inte är tydliga. I många medlemsstater får alla enmansföretag automatiskt ett företagskort när de öppnar ett företagskonto. Vi är inte säkra på hur sådana regler fastställs och om en småföretagare kan begära ett annat kort än ett företagskort. Dessutom ger många företag sina anställda "företagskort" som också går att använda privat.

2.24 EESK välkomnar reglerna om att det ska gå att välja betalningstillämpning vid terminalen. Om det finns två eller flera betalmärken på en anordning eller på ett kort får banken enligt förordningen inte lägga in ett standardval när kortet utfärdas: valet måste göras av konsumenten vid försäljningstidpunkten. Detta ger konsumenten ytterligare frihet att välja den bästa betalningsmetoden för sin ekonomiska profil. Genom förordningen avskaffas också regeln om icke-diskriminering, vilket minskar kraven på den information som handlarna får och inte får lämna ut om de multilaterala avgifter de betalar.

2.25 Syftet med förordningen är att hindra en höjning av systemavgifterna för att kompensera för sänkningen av de multilaterala förmedlingsavgifterna genom artikel 5, som innebär att eventuell nettoersättning som en utfärdande bank mottagit från ett betalkortssystem vid betalningstransaktioner eller relaterad verksamhet ska behandlas som en del av förmedlingsavgiften. Det är dock inte klart att förordningen i tillräckligt hög grad uppmärksammar nivån på de avgifter som tas ut från handlare av deras egna inlösande banker. Dessa avgifter kan vara mycket höga, särskilt för små företag som inte har någon stark förhandlingsposition.

2.26 EESK välkomnar den bestämmelse som kommer att separera betalkortssystemet från bearbetningsenheterna. Detta kommer att förhindra paketförsäljning av betalkortssystem och bearbetningstjänster i ett gemensamt avtalserbjudande, och handlarna kommer på så sätt att fritt kunna välja bearbetningsalternativ. Detta kommer att öka konkurrensen och släppa in nya aktörer på marknaden, vilket i sin tur kommer att sänka priserna.

2.27 När det gäller förslaget till direktiv om betaltjänster välkomnar EESK den öppning av marknaden som direktivet kommer att möjliggöra. De rättsliga bestämmelserna kommer att anpassas och de nationella variationer som uppstått på grund av den valfrihet som medges i vissa bestämmelser i det nuvarande betaltjänstdirektivet kommer att undanröjas. Detta kommer att skapa rättslig tydlighet i fråga om nya betalningsmodellens status, genom att alla samlas under samma rättsliga ordning. Det kommer därmed att skapa ökad konkurrens mellan leverantörerna, göra det möjligt för nya aktörer att komma in på marknaden och bidra till att öka effektiviteten och sänka kostnaderna. Därmed kommer direktivet att främja utvecklingen av nya betalningsmodeller för e-handel. Det kommer också att skapa säkerhet, insyn och ändamålsenlig information för betalningsanvändarna.

2.28 Direktivet kommer dessutom att innefatta tredjepartsbetaltjänstleverantörer i sitt tillämpningsområde och ändra definitionen av betaltjänster så att den blir teknikneutral, vilket kommer att främja utvecklingen av ny teknik. Dessutom kommer direktivet att bereda väg för nya betalningsmodeller genom att göra det möjligt för tredjepartsbetaltjänstleverantörer att få tillgång till konsumenters kontouppgifter. Tredjepartsbetaltjänstleverantörerna kommer alltså att kontrollera om en konsument som vill göra en betalning online har tillräckliga medel på sitt konto och överföra ett betalningsgodkännande från konsumenten till konsumentens egen bank. Skyddsmekanismer införs för konsumenterna för att säkerställa att de har gett tredjepartsbetaltjänstleverantören informerat samtycke för detta.

2.29 En aspekt som förslaget till direktiv om betaltjänster inte behandlar är emellertid huruvida en bank kommer att kunna ta ut en avgift från tredjepartsbetaltjänstleverantörer (och därmed från konsumenten) för denna tjänst. Om sådana avgifter skulle bli vanliga och höga skulle detta sannolikt utradera eventuella fördelar för tredjepartsbetaltjänstleverantörens affärsmodell. Därför uppmanar vi lagstiftarna att föreskriva att tjänsten måste tillhandahållas kostnadsfritt, dvs. som en del av den normala tjänst som erbjuds inom ramen för kontoinnehavarens avtal.

⁽¹⁰⁾ Se Europeiska kommissionen, MEMO 13/719, 24 juli 2013.

2.30 När det gäller clearing och avveckling kommer förslaget till direktiv om betaltjänster att innebära vissa förändringar. Enligt direktivet om slutgiltig avveckling får betalningsinstitut inte delta direkt i clearing- och avvecklings-system. De måste ansluta sig till clearing- och avvecklingssystem indirekt, via storbankerna. Förslaget till direktiv skulle inte medföra någon radikal förändring av denna situation: det finns ingen generell direkt tillgång till clearing- och avvecklingsystem för betalningsinstitut. Enligt förslaget till direktiv ska reglerna för indirekt tillgång vara lika för alla typer av betalningsinstitut (inom ramen för behovet att vidta skyddsåtgärder mot avvecklingsrisker).

2.31 En annan fråga som behöver övervägas är behovet av clearing och avveckling i realtid eller i nära realtid i EU. Vissa jurisdiktioner har redan ett sådant system och andra undersöker möjligheten. USA:s Federal Reserve Bank gav ut ett samrådsdokument om detta i september i år. Lagstiftarna bör överväga att genom ett kommande lagstiftningsinitiativ tvinga fram en övergång till clearing- och avvecklingsprocesser som fungerar i realtid.

2.32 EESK hoppas att det nya direktivet om betaltjänster kommer att leda till nya aktörer på betaltjänstmarknaden, som kommer att erbjuda betalningslösningar som använder system för Sepa-kontoöverföringar och Sepa-autogiro. Sådana innovativa betalningsprodukter skulle kraftigt minska kostnaderna för e-handelsbetalningar och öppna dem för en bredare marknad. Betalningarna skulle sannolikt också bli säkrare eftersom betydligt mindre känslig information skulle skickas. Kortbetalningar som görs online kräver inmatning av många känsliga uppgifter och är därför mycket sårbara för bedrägerier. Dagens säkerhetsmetoder (3-D-säkerhet osv.) försöker lösa detta, men de är omständliga och otillräckliga.

Bryssel den 11 december 2013

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Henri MALOSSE

BILAGA

Yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

Följande ändringsförslag avslogs, men fick minst en fjärdedel av rösterna (artikel 54.3 i arbetsordningen):

Punkt 2.18

Ändra enligt följande:

'Därför föreslår EESK att det nuvarande förslaget ska ändras så att det införs ett system ~~utan förmedlingsavgifter~~ för bankkort, med utgångspunkt i de mest effektiva nuvarande nationella systemen. Samtidigt bör taket för kreditkort, som fastställts till 0,3 %, ses över i syfte att ~~sänka fastställa det på en lämplig nivå i proportion till den lägre nivån för bankkort~~. Åtgärderna bör ses över och deras följder för konsumenterna och företagen bör utvärderas'

Resultat av omröstningen:

För:	49
Emot:	108
Nedlagda röster:	20

Punkt 2.19

Ändra enligt följande:

'Enligt förordningen om förmedlingsavgifter ska taken införas i två steg: gränsöverskridande transaktioner ska omfattas av taket två månader efter ikraftträdandet och inhemska transaktioner ska omfattas två år efter ikraftträdandet. EESK uppmärskar kommissionen att noggrant analysera effekterna av denna första åtgärd för de berörda parterna (konsumenter, handlare, arbetsgivare och arbetstagare i detta betalsystem osv.) innan det andra steget tillämpas ifrågasätter behovet av en så lång övergångsperiod för inhemska multilaterala förmedlingsavgifter. De flesta betalningar görs lokalt och marknaden för gränsöverskridande betalningar är mycket liten i jämförelse. Det är på den inhemska marknaden som förmedlingsavgifternas storlek skapar den största bördan för handlarna och därmed för konsumenterna. En så lång övergångsperiod för den inhemska marknaden skulle kraftigt kunna försena de verkliga fördelarna med förordningen.'

Resultat av omröstningen:

För:	48
Emot:	121
Nedlagda röster:	22
